

L'Auditori convida 18 músics a oferir una marató de trios i sonates del geni de Bonn. Així arrenca el seu 250è aniversari

Catorze hores amb Beethoven

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

Ludwig van Beethoven no es mereix menys. Els fastos del seu 250è aniversari arrenquen amb focs artificials: una marató de 14 hores –“bé, pararem per dinar”– amb la seva música de cambra, que començarà a les 10 h de demà dissabte i acabarà a la mitjanit. L'Auditori ha triat obres per a dos i tres instruments, de manera que brinda les integrals de trios, de sonates de violí i de sonates de violoncel. Tot un festival gratuït.

Robert Brufau, director de l'equipament, ha convocat 18 músics de gran bagatge i d'una generació similar, que estan més o menys presents a la sala: el Trio Ludwig, amb Abel i Arnau Tomàs; el Fortuny i l'Arriaga, i figures com els germans Vera i Claudio Martínez Mehner, o Enrique Bagaría i Josep Colomé. Tots ells es lliuraran a la llegenda més gran de la música, el rupturista a qui ningú, després de dos segles, no ha aconseguit fer ombra ni superar en fama. Beethoven és sinònim d'èxit arreu del món. Han passat dos segles i la seva cara inconfusible –hi ha retrats seus per omplir Instagram– la reconeix tothom.

Què comporta interpretar el geni de Bonn, que per sort va decidir no suïcidar-se quan es va quedar sord, sinó compondre fins que va morir i convertir-se en un heroi? Quins són els goigs i les ombres de les partitures d'aquest renovador radical que no va deixar res per inventar i que ha seduït generacions d'interpres?

“Beethoven és un compositor amb qui creixes durant tota la vida, hi convius des de petit, és arreu, i en la meua vida musical és essencial”, apunta el pianista Enrique Bagaría. “No és estrany que traspassi segles; té molt per donar; és una música infinita que, tot i que fa la sensació d'estar fragmentada, està pensada i té sentit. Beethoven podia compondre una obra a partir d'una cèl·lula de dues notes. T'exigeix molt físicament, instrumentalment i mentalment, ja que no és fàcil entendre què li passa, sobretot als seus períodes segon i tercer. Sempre hi veus

ZABET PHOTO / IGOR CORTADELLAS / MAY ZIRCUS

coses noves i és complex fer-ho entendre al públic”.

Segons el violinista Josep Colomé, Beethoven et porta molt a prop de la neurosi. “Des del *Concert de violí*, que pots tocar tota la vida i no estàs mai segur de si hi ha hagut pedres pel camí, fins a les sonates, que no són simples viatges, ja que et porten al límit. Amb Beethoven no nedes mai en aigües tranquil·les. Sempre ets a la vora del precipici. Tens ganes de tocar la seva música i d'allunyar-la; així de forta és la seva neurosi. Però està tan ben escrit que veus clarament que sí, que potser era un boig, però era un geni”.

Genets de la neurosi

De dalt a baix i d'esquerra a dreta, el violinista Abel Tomàs, el pianista Enrique Bagaría, el violinista Josep

Colomé i el violoncel·lista Arnau Tomàs són quatre dels 18 artistes que s'endinsen en l'“estressant” i “fascinant” música de Beethoven a la marató de dissabte

Per Abel Tomàs, Beethoven és la raó per la qual va sorgir el Quartet Casals. “I per això hem tardat 20 anys a tocar els seus quartets. L'evolució del punt de vista que tenim de l'autor ha estat abismal. I una de les claus és que és un compositor de frontissa entre la tradició clàssica i el període romàntic. És neuròtic i

estressant, i per això és fascinant”.

“Beethoven va tenir una necessitat constant d'anar contra els patrons estètics –explica el violoncel·lista Arnau Tomàs–. Quan era alumne de Haydn o Salieri va començar a compondre segons les formes, proporcions i lògiques tonals de l'època. Però de sobte es torna boig per trencar, i passa del minueto a l'scherzo veloçment; comença a fer excepcions en la forma mateixa de les peces, canviant tonalitats, o se salta l'exposició i se'n va directament al pont. Arriba un moment que ja hi ha tantes excepcions com aquestes que costa molt d'en-

tendre el guió, especialment als últims quartets. Tot i això, els seus trios de piano acaben en el període mitjà. El número 7, l'*Arxiduc*, va ser l'últim que va tocar en públic: la sordesa li va impedir de continuar fent concerts. Així doncs, la marató de L'Auditori serà la versió més accessible i inspirada del geni”.

Beethoven és un maratonista en si mateix, conclou Colomé. No és qüestió de temps sinó d'intensitat. Una sonata seva esgota com tres hores de música; “entre una i una altra necessites avituallament”, diu. El públic haurà de decidir quant vol córrer i amb quina intensitat. ●

Ludwig, temporada teva

■ Juntament amb la Marató, la temporada de Cambra de L'Auditori acollirà, en aquest Festival Beethoven 250, els pianistes Evgeni Kissin i Nicolai Luganski. I també homenatjaran Beethoven el Calidore String Quartet amb l'oboïsta Cristina Gómez Godoy i el Trio Barragán, Soltani, Floristán. L'OBC oferirà gran part de la producció simfònica del geni de Bonn, amb Kazushi Ono, Jan Willem de Vriend i Rudolf Buchbinder a la batuta, i solistes com Alisa Weilerstein o la jove María Dueñas, que amb 17 anys està cridada a ser una gran intèrpret. Maurici Sotelo i Hèctor Parra estrenen obres vinculades al festival, i el Quartet Casals interpretarà *Absolute jest*, de John Adams, amb l'OBC. La Banda Municipal oferirà una versió íntegra d'*Egmont*, amb Alex Casanovas de narrador. La resta de cicles també estaran impregnats de la música de Beethoven, des de les Jazz Sessions –amb Xavi Torres revisitant sonates en format trio– a la temporada de Música Antiga, amb la integral de simfonies a càrrec de Jordi Savall, passant per la nova creació, que dialoga amb el mestre magistral: alerta aquí a l'adaptació del llibret de *Fidelio* pel minimalista David Lang a *Prisoners of the state*, que interpretarà l'OBC. És un coencàrrec amb la Filharmònica de Nova York o el Barbican de Londres que el director de L'Auditori, Robert Brufau, valora efusivament. Una altra obra d'estrena serà la de l'artista sonora Christine Sun Kim, que també pateix de sordesa. L'Auditori posa en marxa, per cert, un sistema d'accessibilitat a persones amb discapacitats: hi haurà programes en braille, bucles magnètics per a sords i més places per a cadires de rodes.

PANORAMA

El MNAC perd un 6% de visitants

MUSEUS ▶ El MNAC va rebre al llarg del 2019 un total de 837.694 visitants (un 6% menys que l'any anterior), si bé la xifra supera el milió si s'hi afegeix el nombre de persones que van assistir a exposicions organitzades fora del museu (el Brasil, el Japó...). Els visitants van respondre majoritàriament a la crida de les seves col·leccions permanents (les exposicions temporals van atreure 214.959 persones) i pel que fa a la procedència un 22% van ser de Barcelona, un altre 22% de Catalunya i un 3% d'Espanya. Aquesta última xifra està per sota del públic dels Estats Units (9%), el francès (6%), el britànic (4%) o el rus (4%). / Redacció

Un 4% més de visites als museus Dalí

FIGUERES ▶ Els tres museus Dalí van rebre l'any passat un total de 1.060.364 visitants, xifra que suposa un creixement d'un 3,98% amb relació a l'any 2018. Pel Teatre-Museu de Figueres hi van passar més de 819.500 persones, un 3,9% més que fa un any; el castell Gala Dalí de Púbol va incrementar un 6,7% el públic fins a assolir els 84.000 visitants, i la casa de Portlligat va rebre prop de 157.000 turistes, gairebé un 3% més. Segons la Fundació-Gala-Salvador Dalí, augmenten els visitants italians, nord-americans, holandesos, alemanys, japonesos i coreans a Figueres, mentre que baixen lleugerament els catalans i russos. / **Sílvia Oller**

Auschwitz renya l'autor John Boyne

LLIBRES ▶ “Tothom que estudiï o ensenyi la història de l'Holocaust hauria d'evitar llegir *El noi del pijama de ratlles*”. Així de contundent es mostra el Memorial d'Auschwitz-Birkenau a Twitter després que John Boyne, l'autor de la popular novel·la, criticqués l'allau de llibres ambientats al camp de concentració dient que “el tema i els seus títols haurien de tractar-se amb una mica més de reflexió i consideració”. La rèplica ha estat contundent: “Els fets narrats [per Boyne] no haurien hagut de passar mai” i les “representacions estereotipades dels personatges ajuden a perpetuar mites perillosos de l'Holocaust”. / Redacció

L'AGENDA

Barcelona

Una cita amb el circ

El Circ d'Hivern arriba a la 24a edició amb un espectacle per on passaran equilibristes, trapezistes i acrobates, i que explorarà les absències, els records i les tradicions que giren al voltant dels àpats de Nadal. Es tracta d'un muntatge signat per Marcel Vidal i Marine Fourteau, de la companyia Marcel et ses Drôles de Femmes. ATENEU POPULAR 9 BARRIS. C/ PORTLLIGAT, 11-15. 20 h. 7-13€. FINS AL 19/01

Argentona

Paisatges en moviment

La càmera de Jordi Egea aporta nous significats al paisatge. L'artis-

ta retrata els núvols o l'aigua captant el dinamisme i construint una geometria personal. Una exposició reuneix la seva obra vinculada als paisatges en moviment.

MUSEU DEL CÀNTIR. PL. DE L'ESGLÉSIA, 9. GRATUÏT. FINS AL 23/02

Tortosa

Diàleg entre el piano i el violoncel
El cicle de concerts *de Tardor a Hivern* programa una trobada entre el pianista Christo Greyling i el violoncel·lista Joan Rochet. La cita musical es titula *Al voltant del segle XX* i l'organitza l'Escola i Conservatori de Música de Tortosa. ESPAI PATRONAT. C/ MERCADERS, 2. 19.30 h. GRATUÏT

Els dissabtes no et faltaran plans

Suplements

TeleTodo

GRATIS

Més Esport

Descobreix què pots veure durant tota la setmana amb Teletodo o assabenta't de totes les novetats del món de l'esport.

Triïs el que triïs disfruta,
i que per això són els dissabtes!

250È ANIVERSARI

►► **Ensemble Contrechamps** ► El conjunt alternarà Beethoven amb una obra de Sun Kim.

Beethoven inclusiu

L'Auditori obre demà el festival dedicat al compositor amb una marató cambrística ≡ **La cita cuidarà** el públic sord

|| MARTA CERVERA
BARCELONA

L'Auditori commemora el 250è aniversari del naixement del revolucionari Ludwig van Beethoven (Bonn, 1770-Viena, 1827) amb un programa hiperinclusiu per fer arribar la seva obra a gent que, com el cèlebre compositor, malgrat patir sordesa vol disfrutar de la música. El Festival Beethoven obre demà amb una marató gratuïta de 14 hores amb cambrístiques interpretades per primeres espases del país com el pianista Enrique Bagaría, el violinista Josep Colomer, el violoncellista Arnau Tomàs i els tríos Ludwig i Fortuny, entre d'altres.

L'Auditori ha cuidat l'accessibilitat amb subtitulació, llenguatge de signes, bucle magnètic, audiodescripcions, programes en braille i més espai per a cadires de rodes. En total i haurà 37 concerts en què s'interpretaran més de 60 obres, entre les quals destaca l'estrena d'una peça de Christine Sun Kim, artista sonora sorda de naixement que presentarà un recital de música i vídeo amb l'Ensemble Contrechamps el pròxim dia 22. Conferències, xerrades i una exposició al Museu de la Música completen la celebració de l'aniversari.

«Beethoven ens continua interpel·lant en molts aspectes»,

destaca Robert Brufau, director de l'Auditori. Va ser un geni que va canviar la música. També va deixar empremta «pel seu **vesant humanista**» i la seva capacitat de lluita contra l'inevitable, ja que va continuar component malgrat aquesta sordesa que va començar a notar poc abans del 1800, 30 anys abans de morir. Malgrat aïllar-lo, no li va impedir escriure peces com la seva famosa *Novena simfonia*. «**Beethoven és inabastable. Cap compositor exigeix tant com ell física-**

«Cap compositor exigeix tant com Beethoven», afirma Enrique Bagaría, a punt per al repte

ment, instrumentalment i mentalment. Cada nota té un sentit. És molt difícil estar a la seva altura», confessa Enrique Bagaría.

Com ja es va anunciar, l'OBC oferirà grans simfonies i concerts sota la batuta de Kazushi Ono, Jan Willem de Vriend i Rudolf Buchbinder. Aquest últim dirigirà des del piano els concerts per a aquest instrument. Entre els artistes en figuren molts de ja coneguts, com la violoncellista Alisa Weilerstein, però n'hi ha d'altres per descobrir, com la jove grana-

dina de 17 anys María Dueñas, un fenomen del violí que debutarà a l'Auditori. En l'apartat orquestral, en coproducció amb Ibercamera, la Royal Philharmonic dirigida pel violinista Pinchas Zukerman brindarà el *Concert per a violí en re major*.

El festival compta amb diverses estrenes a càrrec de l'OBC que són primícia a Espanya: *L'Angelo necessario*, de Mauricio Sotelo; *Wanderwelle*, d'Héctor Parra, i l'òpera de David Lang *Prisoner of state*, inspirada en *Fidelio*, que es representarà escenificada.

Més enllà de la música simfònica, el Festival Beethoven penetra en tots els cicles de l'Auditori. Tant en els concerts familiars amb Zoom, el dia 18 vinent, com en Escenes, que ofereix una nova versió de *Suite Toc núm. 6*, de les germanes Peysa. A Antiga, Jordi Savall completarà la integral de simfonies amb instruments històrics i la Banda Municipal interpretarà *Egmont*, dirigida per Salvador Brotons, que comptarà amb l'actor Àlex Casanovas com a narrador.

En clau de jazz, Xavi Torres reinterpretarà amb el seu trio les sonates per a piano de Beethoven. I dimecres que ve, el grup de cambra The Calidore String Quartet combinarà les seves obres amb altres de Mozart i Britten. ≡

CATALUÑA

LA CRÓNICA / JACINTO ANTÓN

Una vida en la galaxia

El pasado 3 de enero, viernes, fui a ver a los Verdi, en la sesión de las 19.45, la última entrega de la guerra de las galaxias, *Stars War: episodio IX, El ascenso de Skywalker*. Lo pasé en grande durante la proyección. Me sorprendieron el beso lésbico de las dos pilotos rebeldes (que se puede ver en el planeta Yavin IV pero no en Singapur), la ingente cantidad de Siths, que parecían un culto de masas lovecraftiano (¿dónde se habían metido todos ellos cuando Darth Maul tuvo que luchar solo dos contra uno?), y el hecho de que el emperador Palpatine aspire a conquistar el universo y no se pueda pagar una ortodoncia. Me gustó que haya llegado el poliamor a la saga así como la paridad a las Tropas de Asalto imperiales. Y que apareciera el viejo Lando Carlissian: siempre es una satisfacción ver que la vida ha tratado a otros peor que a ti. Me pregunté si el ajado y obviamente muy contaminante *Halcón Milenario* (en una escena saca humo) podría escapar de la Zona de Bajas Emisiones de Colau utilizando los saltos al hiperespacio.

Al acabar la sesión, a las 22.15, y concluir definitivamente, con el simbólico entierro de los sables láser de Luke y Leia y el ocaso de los soles gemelos de Tatooine la serie de nueve entregas, sentí de repente, presa de una gran emoción, como le habrá pasado a mucha gente, que se cerraba todo un ciclo de mi vida. Fue como una muerte galáctica, una sensación de vacío cósmico que me empezó en el estómago, mezclada con las palomitas y la coca-cola, para irse extendiendo por todo mi interior hasta estallar en el corazón en una oleada de desbordante melancolía. Se acabó. La gran aventura ha llegado a su fin y ya es historia.

La primera película, *La guerra de las galaxias*, oficialmente el episodio IV, *Una nueva esperanza*, la vi —lo tengo anotado— el 28 de noviembre de 1977, lunes, en la sesión de las 22.15 en el extinto cine Montecarlo de la calle de Provenza; así que mi trayecto de una punta a otra de la serie ha durado exactamente 42 años, 1 mes y 6 días. En ese tiempo no es que se pueda ir a Marte, es que te da para llegar a Coruscant, presentar tu candidatura al senado estelar y hasta tomarte de vuelta una copa en la cantina de Mos Eisley. En fin, todo ese tiempo ha pasado y ahora, pericididos y traicionados muchos de nuestros ideales y sueños, tan obsoletos ya los cazas X-Wing y TIE, los AT AT, los *snowspeeder* y las motos imperia-

La escena del combate de Qui-Gong y Obi-Wan contra Maul en *La amenaza fantasma*.

les como nuestras Hondas Scoopy, ya sabemos que nunca seremos Jedis, que las princesas envejecen fatal, que los maestros mueren, que la victoria del Bien nunca es definitiva y que está en nuestra naturaleza caer periódica e irremediamente en el lado oscuro de la Fuerza.

Decía que vi la primera entrega, con 20 años, en 1977. El mundo era entonces muy diferente. No solo porque fui al cine con Marta Segura, con la que pensaba ingenuamente que tenía opciones y que ya no me contestó cuando al día siguiente la telefoné para que me devolviera la bufanda que había dejado a propósito en su coche (¡qué mala estrategia!), ni lo hizo años después, en 1983, cuando volví a llamarla con la vana ocurrencia de que viniera a ver la tercera entrega, *El retorno del Jedi* (la segunda, *El imperio contrataca*, la vi en octubre de 1980 en Madrid, mientras hacía la mili y muy pertinentemente vestido de uniforme). En 1977, no existía Internet, claro, ni siquiera en la imaginación de George Lucas; para hablar por teléfono había que hacer cola en casa, sobre todo si tenías herma-

no con novia, y faltaban tres años para los primeros Walkman. Ese otoño descubríamos a Nacha Guevara en el Talía, a Lindsay Kemp con *Flowers* en el Romea, a Eugenio en Sausalito, al hoy tan denostado David Hamilton (proyectaban *Bilitis* en el Atlanta). En televisión daban la serie histórica *Europa, poderoso continente*, con Peter Ustinov de presentador. Yo jugaba al rugby, estudiaba en el Institut del Teatre y Periodismo en la Autònoma. Mi bar era el Friends, leía *Demian*, de Herman Hesse, *Calígula*, de Camus, *Cómo acabar de una vez por todas con la cultura*, de Woody Allen, rondaba a Jung, Gurdjieff y Castaneda, veía *Annie Hall* en el Diagonal, era fan de Jody Sheckter y el 1 de diciembre fui a la puesta de largo de Isabel Godó.

Mi vida actual es definitivamente menos intensa y todo ha cambiado tanto que parece que vivamos no ya en otro mundo, sino en otra galaxia. Una galaxia en la que la Alianza Rebelde ha llegado al poder con apoyos tan inesperados como peligrosos, mientras el Imperio, precipitado a la oposición al igual que la Primera Orden, suma personalidades dignas del conde Dooku. *Star Wars* ha acabado antes que el *procés*, qué cosas.

Fui yo solo a ver *El ascenso de Skywalker*, pues mis hijas me abandonaron en mi afición hace años ya, en *La amenaza fantasma*, y mis últimas noticias de Marta Segura son que se casó con un descendiente de la antigua casa real de Hawai y vive felizmente en Molokai, un lugar que me parece tan remoto como Naboo. Me gustaría creer que conserva mi bufanda, aunque allí poca falta le ha de hacer.

Cada uno atesorará sus recuerdos favoritos de *Star Wars*. Para mí es inolvidable el combate a sables de luz que enfrenta a Qui-Gon y Obi-Wan, a la sazón su *padawan*, con Darth Maul, apoteosis de la esgrima galáctica (aunque reconozco que no está nada mal el de Rey y Kylo Ren entre los restos de la Estrella de la Muerte en el mar de Endor). O la batalla en la nieve de Hoth. Y el entrenamiento de Luke por Yoda en Dagobath. También el “yo soy tu padre”; y la escena de Leia esclavizada por Jabba el Hutt, que aún despierta mis más bajos instintos. Recordar la aparición ante Rey del Luke envejecido en el islote de Ahch-To en *El despertar de la Fuerza* me pone un nudo en la garganta... ¡Ay!, cómo los echo de menos a todos, jedis, contrabandistas, pilotos rebeldes, androides, tropas imperiales, hasta a los Siths. Pero como decía sabiamente Yoda, y quizá este es su gran legado, “llorarlos no debes, añorarlos tampoco”, pues “el miedo a la pérdida es un camino hacia el lado oscuro”, y “el final es parte de la vida”.

Adiós *Star Wars*, adiós.

A las 22.15 del 3 de enero en los Verdi acabó un viaje iniciado a la misma hora del 28 de noviembre de 1977 en el cine Nápoles

Me pregunto si el ajado ‘Halcón Milenario’ escaparía de la Zona de Bajas Emisiones pegando saltos al hiperespacio

El Auditori se rinde al genio de Beethoven con 37 conciertos

Un maratón musical de 14 horas inaugura hoy el festival en honor del compositor

ALDO NICOLAI, **Barcelona**
En el año en el que se conmemora el 250 aniversario del nacimiento de Ludwig van Beethoven (Bonn, 1770-Viena, 1827), el Auditori de Barcelona presenta una temporada inspirada en el legado musical del genio alemán: el festival *Beethoven250*. Un ciclo de actividades que arranca hoy con un maratón gratuito, de 14 horas continuas, en el que una decena de artistas interpretarán sonatas pa-

ra violín, piano y violonchelo. El centro homenajea a uno de los músicos más importantes de la historia con 60 iniciativas diversas y 37 conciertos en su honor que serán interpretados por artistas como los pianistas rusos Nikolai Lugansky y Evgeni Kissin, el compositor estadounidense David Lang o por formaciones como la Orquesta Sinfónica de Barcelona y Nacional de Cataluña (OBC), entre otros.

En la imagen, el elenco de Calidore String Quartet. / SOPHIE ZHAI

El director del Auditori, Robert Brufau, comentó el jueves que el objetivo del festival es “unificar todas las disciplinas” en torno a la figura del músico de Bonn. “Lo que hemos intentado es que la interpretación original dialogue con obras de nueva creación”, explicó. Brufau destacó al-

gunos nombres de artistas y entidades como la violinista granadina María Dueñas, que debuta con la OBC y en el Auditori el próximo 31 de enero, a la Banda Municipal de Barcelona que representará *Egmont* (9 de febrero), o el concierto de Calidore String Quartet, con la participación de la oboísta

Cristina Gómez (15 de enero).

El maratón de hoy sábado incluye la presencia de intérpretes como el Trío Ludwig, Vera y Claudio Martínez Mehner, Miguel Colom, Arnau Tomàs, Enrique Bagaría, Josep Colomer o el Trío Fortuny.

De manera paralela, el Auditori acoge también una instalación sonora del artista escandinavo Leif Inge, que se podrá visitar de manera gratuita en la Sala 3 Tete Montoliu. La obra la *9BeetStretch* ralentiza la *Novena* sinfonía de Beethoven hasta 24 horas de duración, que se podrán seguir en *streaming* a través de la página web del complejo musical.

El Auditori recibirá a la Orquesta Filarmónica Real de Londres, dirigida por Pinchas Zukerman, en un concierto para violín (21 de mayo). Mientras que el compositor estadounidense David Lang cerrará la temporada, medio año después, con *Fidelio* (3 de julio).

Cultura

MÚSICA

Catorze hores de Beethoven en una marató insòlita i intensa

L'Auditori engega un festival dedicat al mestre de Bonn en el 250è aniversari del seu naixement

VALÈRIA GAILLARD
BARCELONA

Geni incomprès, a cavall entre el classicisme i el romanticisme, afectat al capvespre de la seva vida d'una sordesa que va agrir encara més el seu caràcter tempestuós, músic popularitzat per films com *Fantasia* o *La taronja mecànica* de Kubrick, Ludwig van Beethoven continua sent el compositor despentinat i de mirada furibunda que interpel·la l'eternitat amb posat encès. “Quan toques Beethoven tens la sensació d'estar sempre a la vora de l'abisme, de navegar en un mar de lava. Tens ganes de tocar aquesta música i alhora d'allunyar-te'n... Tots els compositors tenen una neurosi, però en el seu cas és molt forta”, sosté Enrique Bagaría. El pianista és un dels

músics que participen en la marató que ha organitzat L'Auditori aquest dissabte a partir de les 10 h del matí, un acte insòlit amb què s'inicia el Festival Beethoven250, que serveix per commemorar els dos segles i mig del seu naixement.

Es tracta d'una marató intensa, dedicada a un sol compositor, oberta i gratuïta, que vol convidar el públic a submergir-se en l'univers sonor d'aquest músic a través de les interpretacions integrals de trios amb piano, de sonates per a violí i piano i sonates per a violoncel i piano. A banda de Bagaría, hi participaran el Trio Ludwig, el Trio Fortuny, Vera i Claudio Martínez Mehner, Miguel Colom, Arnau Tomàs, Josep Colomé, tot d'interprets que reivindiquen el seu llegat. “Beethoven tenia ganes d'anar a la contra del que es feia en la seva èpo-

ca i això es pot portar al nostre terreny, perquè els compositors actuals intenten fer el mateix”, opina el violinista Josep Colomé. Arnau Tomàs, violoncel·lista del Quartet Calsals, està d'acord que Beethoven és un “trencador” de patrons estètics, sobretot en el seu tercer període, quan, afectat de sordesa, va començar a experimentar amb una atonalitat que es va desenvolupar al segle XX: “El públic té la sensació d'una música fragmentada, però en realitat és la llibertat absoluta amb la forma, i en aquest sentit es pot comparar amb la nova creació, perquè trença patrons i fa coses molt lliures. És el que es busca en la contemporaneïtat, un llenguatge propi”.

Precisament és en el diàleg entre Beethoven i la creació actual que vol posar l'accent el festival, que aplega 500 artistes, 37 concerts, més de 60

Escenes

Les germanes Peya reflexionaran sobre l'aïllament amb 'Suite Toc'

Instal·lació

La '9 Beet Stretch' alentirà la durada de la 'Novena Simfonia' fins a les 24 hores

obres, una exposició i 10 xerrades i converses. Segons Robert Brufau, director de L'Auditori, els últims quartets són d'una radicalitat que exigeix una “implicació auditiva absoluta”, tot i que les seves peces més conegudes són les sonates, com la bategant *Clar de lluna*. “Pocs autors de l'època de Beethoven han sobreviscut al pas del temps amb aquesta càrrega d'avantguarda”. Dins la Sampler Series s'estrenarà a escala estatal l'òpera *Prisoners of the state*, del compositor minimalista David Lang, una obra coencàrrec de L'Auditori estrenada el juny del 2019 a Nova York i basada en el llibret *Fidelio*, així com una altra obra d'encàrrec de l'artista sonora Christine Sun Kim –sorda de naixement– que presentarà l'Ensemble Contrechamps. En paral·lel a la marató –tota una oportunitat per cali-

01. Calidori String Quartet. SOPHIEZHAI
02. Ludwig van Beethoven. HULTON ARCHIVE / GETTY
03. María Dueñas. L'AUDITORI
04. Les germanes Clara i Ariadna Peya, Les Impuixibles. L'AUDITORI

DESESTIMATS ELS RECURSOS DE VILA I PUIG

El jutjat d'instrucció número 3 d'Osca ha desestimat els recursos dels exconsellers de Cultura Santi Vila i Lluís Puig, que sol·licitaven una rebaixa de les fiances, de 216.000 i 88.000 euros, imposades després que el jutge acordés al desembre obrir judici oral contra ells,

acusats de desobediència per no haver lliurat 44 peces de Sixena que hi havia al Museu de Lleida. El magistrat manté les fiances per "garantir" les "possibles responsabilitats" que se'ls puguin imposar. La defensa de Vila ha demanat al jutge que revoqui la resolució.

brar com diferents intèrprets aborden l'obra beethoveniana-, es podrà veure a la Sala Tete Montoliu la *9 Beet Stretch*, una instal·lació sonora que alenteix la *Novena Simfonia* fins a 24 hores de durada i que es podrà seguir en *streaming* a la web de L'Auditori.

El prometedori debut de Dueñas

L'OBC se suma al Beethoven250 i presentarà gran part de la producció simfònica sota la direcció del titular Kazushi Ono, però també de Jan Willem de Vriend i Rudolf Buchbinder. Entre els solistes que participaran al festival destaca la jove violinista María Dueñas, una violinista de 17 anys que "està cridada a ser una de les grans intèrprets d'aquest instrument", segons Brufau. Aquest serà el seu debut amb l'orquestra i a L'Auditori. La Banda Municipal també s'afegeix a la festa amb la música completa que Beethoven va compondre per a la representació teatral del drama de Goethe *Egmont*, amb Àlex Casanovas d'actor. En la temporada de cambra participaran, entre d'altres, el Calidore Quartet, acompanyats de l'oboïsta Cristina Gómez Godoy.

Una altra de les accions previstes és la revisitació en clau de jazz d'algunes sonates del músic de Bonn en format trio amb el pianista Xavi Torres, un dels músics de jazz més

destacats del moment. D'altra banda, Clara i Ariadna Peya reflexionaran sobre l'aïllament que pateixen certs col·lectius en el concert *Suite Toc núm. 6*, dins la temporada Escenes en tres passis els dies 1 i 2 de febrer. Beethoven també tindrà cabuda dins la temporada de música antiga amb Jordi Savall, que culminarà la integral de les simfonies de Beethoven interpretada amb criteris històrics. A més, s'ha organitzat al Museu de la Música un cicle de xerrades i converses que posen en diàleg Jonathan Brown amb personalitats del món de la dansa, la cuina i el pensament. En el Servei Educatiu s'ha programat Zoom, amb els alevins de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, amb coreografia i direcció escènica de Cesc Gelabert.

Partint de la sordesa que va patir Beethoven i que, segons Tomàs, "va viure molt malament", L'Auditori ha volgut fer una aposta per dotar de serveis d'accessibilitat la majoria de propostes del festival. Subtitulació, llengua de signes o bucle magnètic per a persones sordes es posaran a disposició del públic que ho necessiti i es faran audiodescripcions i programes en braill per a persones cegues. Es crearan, a més, dues àrees de relax per a persones amb necessitats especials que s'instal·laran als vestíbuls de la Sala Pau Casals i la Sala Oriol Martorell. —

La tria

Fins a 36 concerts de diferents estils evocaran el mestre

El triple concert

La violoncel·lista Alisa Weilerstein abordarà l'espectacular *Concert per a violí, violoncel, piano i orquestra en do major, op. 56* de Beethoven amb l'OBC sota la batuta de Kazushi Ono (6, 7 i 8 de febrer).

Concert per a violí i la 3a

La jove violinista granadina María Dueñas debuta a L'Auditori amb un dels concerts més importants del mestre de Bonn, *op. 61*, que requereix virtuosisme i elegància. Dirigirà l'OBC Jan Willem de Vriend. Per rematar la feina, res millor que l'*Heroica* (15 i 16 de febrer).

'Prisoner of the state'

Estrena d'aquesta òpera contemporània, coencàrrec de L'Auditori a David Lang, guanyador del premi Pulitzer. *Prisoner of the state* és una obra completament escenificada, una òpera que explora el desafiament d'un govern maligne (3 de juliol).

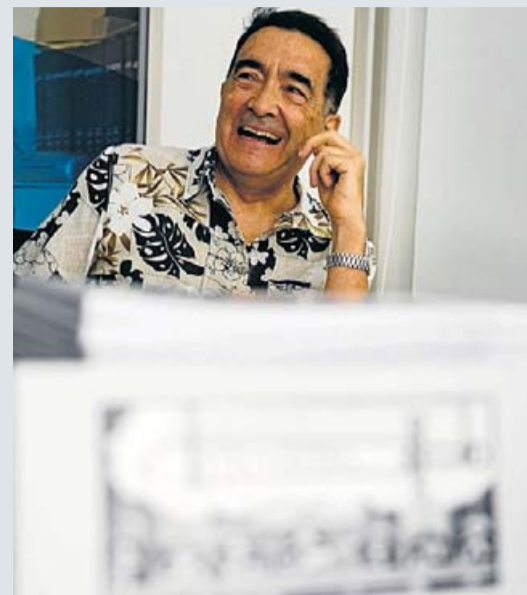
'Fantôme et potentiel'

L'Ensemble Contrechamps de Ginebra estrenarà a escala estatal el concert *Fantôme et potentiel* per a ensemble i vídeo de l'artista sonora Christine Sun Kim. A més, de Beethoven s'interpretarà la *Sonata per a trompa i piano en fa major, op. 17* (22 de gener).

Jazz Beethoven

El pianista Xavi Torres, acompanyat de Joris Roelofs, clarinet baix, i Joan Terol, bateria, revisita algunes de les sonates del mestre de Bonn, sempre des del respecte més absolut i en coherència amb la seva creativitat exuberant i apassionada (24 d'abril).

El ninotaire de l'ARA Miquel Ferreres, premi Dignitat. MARC ROVIRA

Julian Assange i Miquel Ferreres, premis Dignitat

ARA
BARCELONA

La Comissió de la Dignitat, l'entitat que ha batallat, entre moltes altres coses, pel retorn dels papers de Salamanca o per l'anul·lació dels judicis franquistes, va decidir ahir atorgar els Premis Dignitat a l'activista Julian Assange, fundador i editor de Wikileaks, al dibuixant Miquel Ferreres i a Cap Dona en l'Oblit. L'entitat farà entrega dels premis el 24 de gener durant la Nit de la Memòria, que celebra des del 2003. L'any passat, però, la Comissió de la Dignitat va decidir no celebrar-la perquè coincidia amb el judici contra els polítics catalans al Tribunal Suprem. Els premis reconeixen la tasca de persones i entitats que han treballat per la memòria o que han tingut un compromís de lluita pels drets democràtics i la cultura catalana.

Segons l'entitat, es va decidir reconèixer Julian Assange per "la seva tasca per la transparència informativa i el seu compromís amb el procés català denunciant la violència i les clavegueres de l'Estat". Al dibuixant i col·laborador de l'ARA Miquel Ferreres se'l premia per "la seva tasca com a dibuixant de premsa especialment sensible amb la memòria històrica i el compromís cívic de la seva obra". Comissió de la Dignitat també ha premiat Cap Dona en l'Oblit, una campanya que es va iniciar el març del 2018 per fer visible l'existència de represaliades polítiques i reivindicar el paper de les dones com a protagonistes del procés polític.

In Memoriam

L'entitat també va reconèixer amb el premi In Memoriam la historiadora Eva Serra, per la seva aportació al coneixement de la Catalunya moderna i el seu compromís i lluita política per la independència de Catalunya, així com el lexicògraf Francesc Ferrer Pastor, per la tasca que va fer des dels primers anys del franquisme per la normalització de la llengua al País Valencià. —

03

04

CONCIERTOS INCLUSIVOS

La música también es para los sordos

Siglos después que Beethoven demostrara que se podía componer música sin oír, los conciertos inclusivos son cada vez más frecuentes

Un momento del concierto de enCantados de 'Las Isabeles'. / JOAN MATEU PARRA

Un artículo de
Marta Cervera

5 Se lee en
minutos

Barcelona 06 de noviembre del 2020. 20:50

¹ Comentarios ▾

personas sordas si los músicos van acompañados de un intérprete en lengua de signos que previamente haya estudiado las letras de las canciones para poder transmitirlos. Y, ¿si no hay letra? Entonces basta con permitir que los sordos se sitúen **cerca de un baffle para que puedan sentir toda la potencia de las vibraciones**. ¿Y si no hay altavoces? En ese caso lo ideal sería que los sordos pudieran ponerse lo más cerca de los instrumentistas y, a poder ser, poner las manos en el instrumento para percibir su vibración. Seguir un concierto desde primera fila o casi con un globo hinchado al que abrazan también es otra forma de percibir las vibraciones y conectar con el sonido.

Solo las personas sordas que utilizan ayudas técnicas como **implantes cocleares o audífonos** sí escuchan la música y las letras perfectamente, mientras que las personas que no los utilizan solo sienten las vibraciones producidas por la música a través de su cuerpo. La presencia de **intérprete en lengua de signos les permite entender de qué van las canciones**. "Acudir a un concierto es algo especial porque no es tan habitual que podamos participar en este tipo de actividades pensadas mayoritariamente para los oyentes. Su mundo y el nuestro son diferentes pero las canciones pueden llegarnos también a nosotros si disponemos de un signante", explica con lengua de signos Carlos, un hombre de 72 años que se quedó sordo al poco de nacer a causa de una meningitis.

Estos contenidos los hacemos gracias a ti. Si quieres recibir los mejores contenidos de El Periódico en tu correo suscríbete a nuestras **newsletters** exclusivas para usuarios registrados.

[VER NEWSLETTERS](#)

Gran dificultad

Él disfrutó de **un concierto organizado por enCantados de Las Isabeles**, compenetrado dúo de la cantante y bailaora Isabel Vinardell y la guitarrista Isabelle Laudenbach. En el local de Gràcia Soda Acústic muchos sordos apretaban contra su pecho un globo ofrecido por enCantados. "Me ha gustado mucho el taconeo que se ha marcado en la última canción la cantante cuando bailaba porque me ha llegado muy bien esa vibración del suelo", añade Carlos. **"Su voz no sé como suena pero sus palabras me han emocionado"**. Los noemas en catalán, castellano y francés que interpretaron formarán parte del

oyentes, según explicó Eva García Codorniu, la signante. Aprendió la lengua de los signos de manera natural. Sus padres son sordos. Para ella comunicarse con signos es tan normal como hablar. Aun así, signar canciones es todo un reto. No es nada fácil y menos "cuando se trata de poesía", explica.

Durante el concierto, **las personas sordas no se fijan casi en el dúo**. Sus ojos están clavados en la intérprete que va descalza para estar más cómoda y viste de negro para que sus manos resalten más sobre su cuerpo. Su coreografía -su expresividad va mucho más allá de las manos y es como si bailara- emocionó a la decena de sordos congregados en las primeras filas. Sonaron temas como 'Monotonía', basado en el poema de Alfonsina Storni, '[Ouvrir la bouche](#)', de Dorothée Volut o '[La llibertat exclusiva](#)', de Héctor Arnau, todos muy aplaudidos por todo tipo de público, oyente o no.

Un mundo nuevo

Hace 20 años no había conciertos inclusivos. Para gente como los padres de Eva, el mundo de las canciones es nuevo. "No tiene sentido traducir de forma bimodal, palabra por palabra, cuando se trata de una canción. Es mejor adaptar", apuntaba la intérprete. **Núria Martorell y Francina Cortés, impulsoras de enCantados**, están encantadas con ella: "Es una persona Coda, que es como se denominan a los oyentes hijos de sordos. Su manera de signar nos tiene maravilladas. Ella misma explica que es su lengua materna ¡y paterna! No solo habla con las manos, usa toda su expresividad y todo su cuerpo", resalta Martorell. "La primera vez que contacté con intérpretes de lengua de signos fue en el Festival Esperanzah! **Comprobar la emoción que sentían personas sordas que nunca habían ido a un festival de música me hizo replantear el concepto de enCantados**", recuerda. "Eso fue en octubre [del año pasado], así que ese mismo mes hicimos nuestro primer concierto inclusivo, con el napolitano Alessio Arena. Desde entonces, todos nuestros eventos han sido con intérpretes de lengua de signos".

La cantante Rozalén actúa desde hace años con una intérprete de lengua de signos, Beatriz Romero. No era habitual cuando empezaron pero todo está cambiando. El Auditori, que tenía previsto implantar el bucle magnético que permite escuchar a quienes llevan un implante coclear, de momento lo utilizó en tres conciertos del Festival Beethoven la temporada pasada. Uno de ellas incluía 'Egmont', donde también un especialista signó el poema de Goethe que leyó el actor Àlex Casanovas.

Desde el 2014 todas las funciones de la programación estable del Liceu cuentan con bucle magnético en óperas, conciertos, recitales, ballet y programación del Petit Liceu familiar y escolar. "Es un servicio estable del teatro que no necesita darse de alta por es eso es difícil conocer el número de usuarios pero sabemos es que hay un alto grado de satisfacción, según ellos mismos nos han trasladado", explican desde el Liceu. **"Su sistema es magnífico", dice agradecida Mireia Soler**, una mujer con sordera progresiva que ha podido disfrutar de nuevo de la 'Cabalgata de las Valquirias' o la marcha triunfal de 'Aida'.

¿Obsoleto?

El Palau de la Música no dispone de bucle magnético. Fuentes del auditorio modernista consideran que el también llamado anillo magnético "quedará obsoleto pronto debido a la nueva generación de audífonos". Aun así el Palau tiene voluntad inclusiva y esta temporada acogerá un concierto en el ciclo de la Simfònica del Vallès con la 'Novena' de Beethoven muy especial, **en el que participará la Joven Orquesta Graeme Clark (JOGC), integrada por niños sordos con implante coclear**. Subirán a escena para unirse a los músicos profesionales en un bis de 'El Himno de la alegría'.

Te puede interesar

GALARDÓN LITERARIO

Juan Manuel Gil gana el Premio Biblioteca Breve

CRISIS SANITARIA

El actor Josep Linuesa se queda sin trabajo en México y se hace youtuber

ÓBITO

Muere Luis Feito, gran maestro de la abstracción

Desde el Instituto Municipal de Personas con Discapacidad se están haciendo esfuerzos para ser más inclusivos. "Una gran parte de equipamientos municipales disponen de anillo magnético (o frecuencia FM) para personas sordas". Sin embargo, consideran que "el número de espectáculos teatrales y musicales signados no es suficiente".

Pese a todo lo expuesto, la Federación de Personas Sordas de Catalunya (FESOCA), que gestiona desde hace años la adaptación en LSC (lengua de signos catalana), afirma que la mayoría de sus afiliados "disfrutan más de la cultura y de la identidad propias de la comunidad sorda, por lo que **la música no les llama nada la atención**".

TEMPORADES I FESTIVALS

El Festival Beethoven250 de L'Auditori comença amb 14 hores ininterrompudes de música

10 gener, 2020

per *Redacció RMC*

L'any que es commemora el 250è aniversari del naixement de Ludwig van Beethoven (Bonn, 1770-Viena, 1827), l'**Auditori de Barcelona** presenta una temporada inspirada en l'inabastable llegat musical del geni alemany darrere la denominació Festival Beethoven250.

El Festival Beethoven250 reunirà més de 500 artistes i s'hi interpretaran 60 obres del compositor alemany en 37 concerts; igualment, 10 xerrades i converses i una exposició repassaran l'extens llegat de Beethoven, amb els seus grans cicles simfònics, les peces vocals, les produccions, així com els solistes i directors de renom que l'han interpretat. A més, s'hi estrenaran obres d'encàrrec inspirades en la figura del geni de Bonn.

El Festival també dotarà d'accessibilitat algunes de les seves propostes, a fi d'arribar a col·lectius que perceben l'art des de perspectives diferents, tot facilitant un ampli servei de subtitulació, bucles magnètics, audiodescripcions i programes de mà en Braille.

La programació del Festival Beethoven250 arrencarà demà dissabte, 11 de gener (Sala 2-Oriol Martorell; entrada gratuïta, aforament limitat), a partir de les 10 h,

amb una insòlita Marató Beethoven en què destacats artistes del nostre país oferiran 14 hores ininterrompudes de música de cambra del compositor alemany, que inclouran les interpretacions integrals dels *Trios per a piano*, *Sonates per a violí i piano* i *Sonates per a violoncel i piano*, amb el Trio Ludwig, Vera i Claudio Martínez Mehner, Miguel Colom, Arnau Tomàs, Enrique Bagaría, Josep Colomer o Trio Fortuny. A més a més, també amb entrada lliure, durant tot el dissabte es podrà veure a la Sala 3-Tete Montoliu *9 Beet Stretch*, una instal·lació sonora de l'artista escandinau Leif Inge que alenteix la *Novena Simfonia* de Beethoven fins a 24 hores de durada i que també es podrà seguir en *streaming* a través del web de L'Auditori.

La temporada Música de Cambra de L'Auditori acollirà, en el marc del Festival Beethoven250, els pianistes Evgeni Kissin, que presentarà un programa monogràfic de *Sonates* i *Variacions* de Beethoven, i Nikolai Lugansky, que tornarà a L'Auditori en coproducció amb BCN Clàssics. I també el Calidore String Quartet, acompanyat de l'oboïsta Cristina Gómez Godoy, i el Trio Barragán-Soltani-Floristán.

Al Festival Beethoven250, l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) presentarà gran part de la producció simfònica de Beethoven, sota la direcció de Kazushi Ono, Jan Willem de Vriend i Rudolf Buchbinder, incloent-hi les *Simfonies*, el *Concert per a violí i orquestra*, el *Triple concert per a violí, violoncel i piano* i la integral dels *Concerts per a piano i orquestra*. Obres interpretades per solistes tan destacats com Alisa Weilerstein, María Dueñas, Guy Braunstein o Michaela Kaune. En l'apartat orquestral L'Auditori rebrà, en coproducció amb Ibercamera, la Royal Philharmonic Orchestra, dirigida per Pinchas Zukerman, que interpretarà el *Concert per a violí, en Re major, op. 61*. La Banda Municipal de Barcelona també interpretarà la música completa que Beethoven va compondre per a la representació teatral del drama de Goethe *Egmont*. Proposta que comptarà amb la narració de l'actor Àlex Casanovas.

Les Jazz Sessions s'endinsen en el Festival Beethoven250 amb Xavi Torres, un dels músics de jazz més destacats del panorama nacional. Amb motiu d'aquest aniversari, L'Auditori li ha encarregat visitar algunes de les *Sonates* en format de trio. A partir d'un gran respecte per l'obra original, Torres portarà aquesta música al seu terreny amb l'exuberància rítmica, la riquesa tímbrica i la profunditat textural que caracteritzen el seu llenguatge.

Dins la temporada Música Antiga, Jordi Savall culminarà juntament amb Le Concert des Nations la interpretació de la integral de les *Simfonies* de Beethoven oferint-ne una execució amb criteris històrics que contrastarà amb la visió simfònica moderna de la producció beethoveniana a càrrec de l'OBC. També la propera temporada 2020-21 es podrà escoltar l'òpera *Fidelio* en versió concert, i es comptarà amb la participació especial del Quartet Casals en la temporada de l'OBC.

A les Samplers Sèries es presentaran projectes concebuts entorn de la figura de Beethoven: l'òpera *Prisoners of the state* de David Lang, basada en el llibret original de *Fidelio* –coencàrrec amb institucions tan rellevants com ara l'Orquestra Filharmònica de Nova York– i una obra estrena de l'artista sonora Christine Sun Kim –que pateix sordesa de naixement– presentada per l'Ensemble Contrechamps, a més de la instal·lació de Leif Inge que es veurà aquest dissabte.

Respecte de la temporada Escenes, les germanes Clara i Ariadna Peya presenten *Suite Toc núm. 6*, una reflexió sobre l'aïllament que viuen diversos col·lectius, com les persones amb trastorns mentals o amb problemes de sordesa, i la seva percepció de l'art i la realitat.

El Servei Educatiu de L'Auditori també serà present al Festival Beethoven250 amb el concert familiar *Zoom*, en què participen els alevins de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, amb direcció de Manel Valdivieso i la coreografia i direcció escènica de Cesc Gelabert. Un espectacle amb què Gelabert desafia la tècnica i la imaginació dels joves intèrprets amb músiques de Britten, Stravinsky, Toldrà, Rameau i, és clar, Beethoven, tot fent un *zoom* sobre els músics, els seus moviments i les seves emocions.

Repensant Beethoven, el Festival Beethoven250 al Museu de la Música

El violinista i professor Jonathan Brown (violinista del Quartet Casals) conduirà *Repensant Beethoven*, un cicle de tres converses al Museu de la Música amb l'esmentat ballari i coreògraf Cesc Gelabert, el *sommelier* Josep Roca i la filòsofa Eulàlia Bosch. Les xerrades posaran en comú aquestes tres personalitats del món de la cultura i la creació amb la figura del compositor alemany. A més, el Museu de la Música prepara l'exposició “Muzio Clementi, the father of the pianoforte”, que recorre la vida i l'obra d'aquest gran músic, imprescindible en la història del

piano i també en la seva relació amb Beethoven. Es podrà veure del 13 de febrer al 12 d'abril.

Un Festival accessible

El Festival Beethoven250 ha fet una aposta per dotar de serveis d'accessibilitat la majoria de propostes i adequar-les a les seves característiques artístiques i escèniques. Aquesta idea parteix de la sordesa de Beethoven i de la seva particular percepció de l'art. Durant el Festival s'oferirà subtítolació, llengua de signes i bucle magnètic per a les persones sordes, es realitzaran audiodescripcions i programes en Braille per a les persones cegues i s'ampliaran les zones reservades per a cadires de rodes. En els programes s'utilitzaran criteris de lectura fàcil i pictogrames adients indicaran quins serveis estan disponibles en cada concert.

L'Auditori vol fer un pas més per avançar cap a l'accessibilitat universal i crear un espai de cultura per a tothom. Per aquest motiu està treballant, entre altres projectes, en la creació de dues àrees de descans destinades a persones amb necessitats especials que s'instal·laran als vestíbuls de la Sala 1-Pau Casals i la Sala 2-Oriol Martorell. Aquest projecte ha estat cofinançat al 65% pel Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER) a través de l'Interreg V-A Espanya, França, Andorra (POCTEFA 2014-2020). L'objectiu de POCTEFA és reforçar la integració econòmica i social de la zona fronterera Espanya-França-Andorra. La seva ajuda es concentra en el desenvolupament d'activitats econòmiques, socials i mediambientals transfrontereres a través d'estratègies conjuntes a favor del desenvolupament territorial sostenible.

Podeu veure [aquí](#) el programa de mà de la Marató Beethoven.

Podeu veure [aquí](#) la programació completa del Festival Beethoven250.

Descarregar PDF

Find the Sheet Music
You Want. **FAST!**

SHOP NOW >

sheetmusicplus

SULPONTICELLO

SUMARIO

SECCIONES ▾

AGENDA

LA REVISTA ▾

HEMEROTECA

reinterpreta el sonido a partir de su propia sordera

La autora norteamericana estrena en España la obra *A Deaf, not mute* donde utiliza diversos medios y formatos para revelar el sonido como huella, como fantasma y como potencial. La propuesta, enmarcada en el Festival Beethoven250, está concebida en torno a la figura del compositor alemán y su sordera y cuenta con el prestigioso Ensemble Contrechamps.

Vértigo y Llama / José Miguel Fayos Jordán

[NdP] | 20 enero 2020

Sección: **Teletipos**

Compartir

Twittear

Me gusta 27

Compartir

Diálogos de una producción fonográfica

El próximo miércoles, 22 de enero, la **temporada Sampler Sèries** presenta, dentro del marco del Festival Beethoven250, un proyecto concebido en torno a la figura del genio de Bonn. Se trata de una obra de estreno de la artista sonora Christine Sun Kim, que padece sordera de nacimiento, y que ha sido encargada por el Ensemble Contrechamps.

Con *A Deaf, not mute*, el ensemble de Ginebra, uno de los conjuntos instrumentales históricos de Europa dedicados a la nueva creación, nos acerca su particular homenaje a Ludwig van Beethoven explorando los límites de la creación sonora y musical desde una perspectiva semántica y perceptiva.

La pieza de Christine Sun Kim analiza de qué manera la palabra "sordomuda" conlleva, implícitamente, la noción de que los sordos están desprovistos de la posibilidad de tener una voz. En inglés, *mute* significa on-off en el contexto tecnológico, "mudo" en el contexto de las discapacidades y "amortiguar" en el contexto musical.

Para la confección de esta obra, la autora pidió a los intérpretes que establecieran cinco grados de mudez en sus instrumentos. El material videográfico de la obra consiste en subtítulos capturados de diferentes documentos audiovisuales, incluidos entre paréntesis, que hacen referencia a características del sonido. Kim dirige la actuación proyectando las capturas como órdenes para los músicos. Así, el sonido aquí no es importante por sus cualidades acústicas sino por su calidad como vehículo de significados, como voz.

Completan el programa la *Sonata para trompa y piano* de Ludwig van Beethoven y *Time, intent, memory* del compositor suizo Jürg Frey, complementando formas de

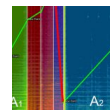
th.mann
MUSIC IS OUR PASSION

Más vistos

Nueva edición del Festival de Música Contemporánea de La Rioja

12 noviembre 2019

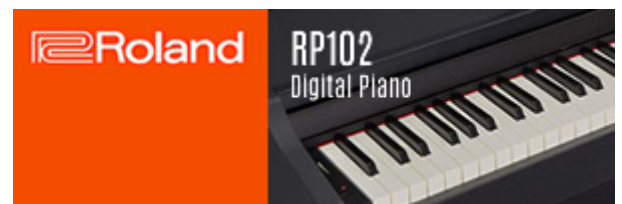
Los bosques de cemento / Bohdan Syroyid Syroyid

1 febrero 2020

Festival AFTER CAGE: experimentar con el sonido, la música, la voz y la ciudad

19 octubre 2020

concebir la presencia sonora que nos invitan a actos de escucha radicalmente diferenciados.

Un concierto accesible

El Festival Beethoven250 ha hecho una apuesta para dotar de servicios accesibles para la mayoría de propuestas del festival y adecuarlos a sus características artísticas y escénicas. Esta idea parte de la sordera de Beethoven y de su particular percepción del arte.

En el concierto, la compositora, sorda de nacimiento, explicará su obra en lengua de signos y habrá interpretación simultánea en inglés y subtitulación simultánea en catalán.

A excepción del contenido de terceros y de que se indique lo contrario, éste artículo se encuentra bajo una Licencia [Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International](#) Licencia.

Compartir

Twitter

Me gusta 27

Compartir

Categorías: [Actualidad](#), [Teletipos, nº 67, III Época](#) | Etiquetas: [Arte sonoro](#), [Festivales](#), [Ensemble](#), [Sordera](#)

Comparta esta información en su red Social favorita!

NEW!
ACID PRO 8
The creative DAW

FROM
€ 7,99
/MONTH

GO PRO TODAY!

MUSIC MAKER
INSPIRED BY YOU
FREE
DOWNLOAD NOW

Próximos eventos

OCNE. Ciclos Satélites 08: Sección de violonchelos de la ONE
febrero 9 a las 7:30 pm

Liceo de Cámara XXI: Cuarteto Gerhard
febrero 11 a las 7:30 pm

L'Auditori. Fantasía sobre Fantasía
febrero 12 a las 8:00 pm

NueBo Festival: Encuentro I
febrero 13 a las 6:00 pm

L'Auditori. Fantasía sobre Fantasía
febrero 13 a las 7:00 pm

[Ver todos los Eventos](#)